

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 508

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 6 iulie 2016

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 264 din 10 mai 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, în ansamblul său și, în special, cele ale art. 45 alin. (1) lit. d) teza întâi și alin. (2) din aceasta, precum și cele ale art. 200 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă	2-4	837. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind aprobarea tarifelor pentru efectuarea inspecțiilor fitosanitare din domeniul protecției plantelor și carantinei fitosanitare și pentru controlul comercializării și utilizării produselor de protecție a plantelor.....	11-13
Decizia nr. 266 din 10 mai 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 444 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă	4-6	839. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru modificarea Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 703/2013 privind aprobarea condițiilor în care se vor încheia convențiile dintre instituțiile financiare bancare și nebankare și Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, în vederea finanțării de către acestea a activităților curente ale beneficiarilor plăților derulate prin Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, în baza adevărințelor eliberate de Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură	13-14
Decizia nr. 267 din 10 mai 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 442 din Codul de procedură civilă	7-8	4.420 — Ordin al ministrului educației naționale și cercetării științifice privind aprobarea Calendarului desfășurării concursului de selecție a cadrelor didactice pentru constituirea corpului național de experți în management educațional, seria a 10-a	14-15
Decizia nr. 282 din 10 mai 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II art. 6 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011	8-10	ACTE ALE UNIUNII NAȚIONALE A EXECUTORILOR JUDECĂTOREȘTI	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
693. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri, privind aprobarea Procedurii de implementare a schemei de ajutor <i>de minimis</i> prevăzute în cadrul Programului național multianual pentru dezvoltarea antreprenoriatului în rândul femeilor din sectorul întreprinderilor mici și mijlocii	11	6. — Hotărâre pentru revocarea Hotărârii Congresului Extraordinar al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nr. 1/2016 privind modificarea și completarea Statutului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și al profesiei de executor judecătoresc, aprobat prin Hotărârea Congresului Extraordinar al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nr. 19/2010	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 264**

din 10 mai 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, în ansamblul său și, în special, cele ale art. 45 alin. (1) lit. d) teza întâi și alin. (2) din aceasta, precum și cele ale art. 200 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Valentina Bărbășteanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru și ale art. 200 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Luca Lucian Zaharia în Dosarul nr. 5.662/260/2013 al Tribunalului Bacău — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 998D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că își menține valabilitatea jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 1 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 5.662/260/2013, **Tribunalul Bacău — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru și ale art. 200 alin. (2) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Luca Lucian Zaharia într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului declarat împotriva unei încheieri pronunțate de Judecătoria Moinești prin care a fost admisă în parte cererea de restituire a taxei judiciare de timbru și s-a dispus restituirea a jumătate din cuantumul taxei judiciare de timbru achitate pentru introducerea unei cereri de chemare în judecată care a fost anulată ca urmare a necomplinirii lipsurilor semnalate de instanță.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că prevederile criticate din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale întrucât, indiferent de complexitatea cererii de chemare în judecată, impun instanțelor să o anuleze, fără a da reclamantului posibilitatea reală de a-și spune opinia cu privire la solicitarea instanței de completare a cererii. Textul de lege apare ca un formalism excesiv de rigid, aducând atingere dreptului la apărare și restrângând accesul la

justiție. Anularea cererii poate conduce și la prescripția dreptului la acțiune, atunci când dreptul vizat este afectat de un termen, precum și la pierderea taxelor judiciare de timbru. În ce privește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, autorul excepției arată că în preambulul acesteia nu se justifică în niciun fel taxele mari pe care justițiabilii trebuie să le suporte, nu are în vedere un interes public și nici o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată. Precizează că, atunci când aplică prevederile art. 45 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, judecătorul nu desfășoară o activitate jurisdicțională, ci una de administrare a dosarului. Restituirea doar a jumătate din taxele judiciare de timbru plătite ar constitui o îmbogățire fără just temei și un abuz în ce privește drepturile părților litigante.

6. **Tribunalul Bacău — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, în ceea ce privește dispozițiile art. 200 alin. (3) din Codul de procedură civilă, precizează că etapa verificării și regularizării cererii de chemare în judecată urmărește asigurarea conformității acesteia cu cerințele de fond și de formă prevăzute de lege, în scopul asigurării unei sesizări reglementare a instanței de judecată, fără să contravină dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției. În ce privește prevederile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, arată că legiuitorul a urmărit o mai mare responsabilizare a părților, decongestionarea instanțelor de cauzele care, în realitate, sunt lipsite de element litigios sau, după caz, pentru soluționarea cărora părțile pot să aleagă alte metode alternative de soluționare a litigiului. Consideră totodată că nu pot fi reținute nici criticile referitoare la pretinsa neconstituționalitate extrinsecă a ordonanței de urgență.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 45 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, și cele ale art. 200 alin. (2) din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 august 2012.

12. În vederea stabilirii corecte a obiectului excepției de neconstituționalitate, Curtea observă, în ce privește prevederile criticate din Codul de procedură civilă, că, ulterior sesizării sale cu soluționarea acesteia, actul normativ menționat a fost din nou republicat, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, textul de lege criticat regăsindu-se, cu același conținut normativ, în art. 200 alin. (3) din Codul de procedură civilă. De asemenea, din motivarea excepției rezultă că autorul acesteia vizează și dispozițiile art. 200 alin. (4) din Codul de procedură civilă, astfel că și acestea urmează să fie examinate de Curtea Constituțională.

13. În ce privește prevederile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, Curtea observă că acestea enumeră situațiile în care se restituie sumele achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru. Dintre toate acestea, ținând cont de obiectul cauzei în soluționarea căreia a fost ridicată excepția, constată că, în realitate, sunt criticate dispozițiile art. 45 alin. (1) lit. d) teza întâi și alin. (2) din ordonanța de urgență menționată. Astfel, din examinarea dosarului rezultă că excepția a fost invocată într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului declarat împotriva încheierii pronunțate de Judecătoria Moinești prin care a fost admisă în parte cererea de restituire a taxei judiciare de timbru ca urmare a anulării cererii de chemare în judecată introduse de autorul prezentei excepții, anulare determinată de faptul că reclamantul nu a dat curs solicitării instanței de completare a acesteia prin anexarea anumitor documente doveditoare.

14. Față de cele mai sus reținute și având în vedere că autorul excepției formulează și critici de neconstituționalitate extrinsecă referitoare la condițiile adoptării unei ordonanțe de urgență, Curtea conchide că obiect al excepției îl reprezintă dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 în ansamblul său și, în special, cele ale art. 45 alin. (1) lit. d) teza întâi și alin. (2) din aceasta, precum și prevederile art. 200 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă, care au următoarea redactare:

— Art. 45 alin. (1) lit. d) teza întâi și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013:

„(1) Sumele achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru se restituie, după caz, integral, parțial sau proporțional, la cererea petiționarului, în următoarele situații: (...)

d) când acțiunea corect timbrată a fost anulată în condițiile art. 200 alin. (3) din Codul de procedură civilă (...).

(2) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. d), e) și i) se restituie jumătate din taxa plătită, iar în cazul prevăzut la alin. (1) lit. f) taxa se restituie proporțional cu admiterea contestației. În cazul prevăzut la alin. (1) lit. h) se restituie jumătate din taxa plătită, indiferent de modalitatea în care a fost soluționat procesul, după rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.”;

— Art. 200 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă:

„(3) Când cererea nu îndeplinește cerințele prevăzute la art. 194—197, reclamantul i se vor comunica în scris lipsurile, cu mențiunea că, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării, trebuie să facă completările sau modificările dispuse, sub sancțiunea anulării cererii. Se exceptează de la această sancțiune obligația de a se desemna un reprezentant comun, caz în care sunt aplicabile dispozițiile art. 202 alin. (3).

(4) Dacă obligațiile privind completarea sau modificarea cererii nu sunt îndeplinite în termenul prevăzut la alin. (3), prin încheiere, dată în camera de consiliu, se dispune anularea cererii.”

15. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, sunt încălcate dispozițiile din Constituție cuprinse în art. 21 alin. (1)—(3) care consacră dreptul de acces liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, soluționat într-un termen rezonabil, art. 24 care garantează dreptul la apărare și art. 115 alin. (4) care stabilește condițiile în care Guvernul poate emite ordonanțe de urgență. De asemenea, prin raportare la dispozițiile art. 20 din Constituție referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, invocă prevederile art. 6 paragraful 1 care statuează cu privire la dreptul la un proces echitabil cuprinse în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, potrivit prevederilor art. 200 din Codul de procedură civilă, completul căruia i s-a repartizat cauza verifică, la primirea cererii de chemare în judecată, dacă aceasta îndeplinește condițiile prevăzute de lege. Atunci când constată că este neconformă, comunică reclamantului în scris lipsurile, punându-i totodată în vedere necesitatea regularizării cererii în termen de 10 zile de la primirea comunicării. În cazul nerespectării acestui termen, instanța urmează să anuleze cererea de chemare în judecată prin încheiere dată în camera de consiliu, cu consecința dezinvestirii completului de judecată de cererea informă. Procedura regularizării cererii introductive este obligatorie, instanța de judecată manifestându-și rolul activ în asigurarea accesului efectiv la justiție al titularului cererii prin înștiințarea acestuia cu privire la lipsurile cererii introductive.

17. În jurisprudența sa, reprezentată, de exemplu, de Decizia nr. 410 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 30 iulie 2014, Decizia nr. 479 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 23 ianuarie 2014, sau Decizia nr. 580 din 29 septembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 5 noiembrie 2015, paragraful 18, Curtea a constatat că, de vreme ce procedura criticată nu privește însăși judecarea pe fond a cererii introductive, dispozițiile criticate nu înfrâng prevederile referitoare la dreptul la un proces echitabil sau dreptul la apărare, întrucât procedura specială vizată nu se referă la fondul cauzelor, respectiv la drepturile civile, cum cere art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ci numai la aspectele de ordin pur legal, a căror examinare nu face cu nimic necesară o dezbateră, cu citarea părților (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 708 din 27 noiembrie 2014, paragraful 23, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 19 ianuarie 2015). De altfel, mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția presupun și instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, legiuitorul, în virtutea rolului său constituțional consacrat de art. 126 alin. (2) și art. 129 din Legea fundamentală, putând stabili prin lege procedura de judecată.

18. Curtea a mai statuat că procedura prevăzută de dispozițiile legale criticate reprezintă opțiunea legiuitorului și are drept scop remedierea unor lipsuri ale acțiunii introductive, astfel încât, la momentul demarării procedurii de fixare a primului termen de judecată, aceasta să cuprindă toate elementele prevăzute de art. 194—197 din Codul de procedură civilă. Legiuitorul a dorit disciplinarea părților din proces și, în acest fel, respectarea principiului celerității și a dreptului la un proces echitabil. Curtea a mai reținut că procedura regularizării cererii introductive are rolul de a degreva instanțele de judecată de cereri incomplete, fiind de natură a pregăti judecata sub toate aspectele sale.

19. În ce privește criticile referitoare la constituționalitatea dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 în ansamblul său, Curtea a mai examinat conformitatea acestui act normativ cu exigențele constituționale cuprinse în art. 115 alin. (4) din Legea fundamentală. Astfel, prin mai multe decizii, ca, de exemplu, Decizia nr. 567 din 15 septembrie 2015,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 29 octombrie 2015, Decizia nr. 7 din 15 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 12 februarie 2015, și Decizia nr. 752 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 100 din 6 februarie 2015, Curtea a reținut că, în nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013, legiuitorul delegat a subliniat că modificarea cadrului legal de desfășurare a procesului civil prin adoptarea Codului de procedură civilă, precum și punerea în aplicare a noilor instituții adoptate prin Codul civil au impus revizuirea urgentă a legislației și în materia taxelor judiciare de timbru, care trebuia să reflecte noua structură și dinamică a procesului civil, noile garanții procedurale acordate părților pentru asigurarea unui proces echitabil, precum și acoperirea costurilor suplimentare pentru dezvoltarea infrastructurii, pregătirea personalului din sistemul judiciar etc. Prin urmare, Curtea a apreciat că aspectele menționate în nota de fundamentare, precum și în preambulul actului normativ criticat vizează un interes public și constituie o situație extraordinară, a cărei reglementare nu putea fi amânată și pentru care s-a impus adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență, cu respectarea art. 115 alin. (4) din Constituția României.

20. În ce privește susținerea potrivit căreia restituirea parțială s-ar constitui într-o îmbogățire fără just temei a statului, Curtea constată că nu poate reține nici această critică. Astfel cum prevede art. 45 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, sumele achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru

se restituie, după caz, integral, parțial sau proporțional, la cererea petiționarului. Așadar, judecătorul urmează să aprecieze care este cuantumul sumei care va fi reținută, corespunzător, în funcție de specificitatea cauzei și a activităților desfășurate până la momentul la care acesta constată că devine aplicabil vreunul dintre cazurile de restituire, integrală sau parțială, a sumei plătite de reclamant cu titlu de taxă judiciară de timbru.

21. Totodată, Curtea reiterează cele statuate în jurisprudența sa, în sensul că accesul liber la justiție nu echivalează cu gratuitatea serviciului prestat de instanțele judecătorești, legiuitorul având deplina legitimitate constituțională de a impune taxe judiciare de timbru fixe sau calculate la valoare în funcție de obiectul litigiului (Decizia nr. 109 din 1 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 5 aprilie 2011, Decizia nr. 1.072 din 16 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 679 din 7 octombrie 2010, Decizia nr. 494 din 6 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 378 din 19 mai 2008, sau Decizia nr. 845 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 18 ianuarie 2007). De asemenea, Curtea a reținut că, atunci când timbrarea acțiunii este o cerință imperativă a legii, judecătorul nu poate soluționa o cerere fără a constata în prealabil valabilitatea efectuării plății taxei de timbru aferente valorii obiectului cererii de chemare în judecată (Decizia nr. 144 din 7 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 10 aprilie 2013).

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Luca Lucian Zaharia în Dosarul nr. 5.662/260/2013 al Tribunalului Bacău — Secția I civilă și constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, în ansamblul său și, în special, cele ale art. 45 alin. (1) lit. d) teza întâi și alin. (2) din aceasta, precum și cele ale art. 200 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bacău — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 10 mai 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 266

din 10 mai 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 444 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean — președinte
Valer Dorneanu — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Daniel Marius Morar — judecător
Mona-Maria Pivniceru — judecător

Puskás Valentin Zoltán — judecător
Simona-Maya Teodoroiu — judecător
Valentina Bărbățeanu — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 444 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea „Plus Confort” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 7.309/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 1.015D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens arată că valorificarea unui drept poate fi condiționată de exercitarea acestuia într-un anumit termen, fără ca în acest fel să fie încălcat accesul liber la justiție, textul de lege criticat fiind conform și prevederilor constituționale care consacră principiul egalității.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 2.966 din 25 mai 2015, pronunțată în Dosarul nr. 7.309/2/2014, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 444 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea „Plus Confort” — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de completare a dispozitivului unei hotărâri civile pronunțate în soluționarea unei contestații în anulare.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că textul de lege criticat încalcă dreptul de acces liber la justiție prin instituirea unui termen care curge de la pronunțarea deciziei, iar nu de la comunicarea acesteia. De asemenea, se creează o situație discriminatorie pentru părțile din dosarele în care s-au pronunțat hotărâri în căile extraordinare de atac și cele din dosarele în care s-au pronunțat hotărâri supuse apelului sau recursului, care pot promova cererea de completare a dispozitivului în același termen în care se poate declara, după caz, apel sau recurs împotriva acelor hotărâri.

6. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor din Constituție invocate în motivarea excepției, precizând în acest sens că termenele stabilite de acesta au în vedere soluționarea procesului cu celeritate, iar absența lor ar fi de natură a genera o stare de incertitudine în privința raporturilor juridice stabilite prin hotărârea judecătorească a cărei completare se solicită, afectând astfel grav stabilitatea și securitatea care trebuie să le caracterizeze.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 444 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, care au următoarea redactare: *„Dacă prin hotărârea dată instanța a omis să se pronunțe asupra unui capăt de cerere principal sau accesoriu ori asupra unei cereri conexe sau incidentale, se poate cere completarea hotărârii în același termen în care se poate declara, după caz, apel sau recurs împotriva acelei hotărâri, iar în cazul hotărârilor date în căile extraordinare de atac sau în fond după casarea cu reținere, în termen de 15 zile de la pronunțare.”*

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse la art. 16 — *Egalitatea în drepturi* și art. 21 — *Accesul liber la justiție*. Sunt invocate, de asemenea, prevederile art. 6 paragraful 1 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile art. 444 alin. (1) din Codul de procedură civilă permit completarea hotărârilor judecătorești în situația în care instanța a omis să se pronunțe asupra unui capăt de cerere principal sau accesoriu ori asupra unei cereri conexe sau incidentale. Dacă este vorba despre completarea unei hotărâri date în căile extraordinare de atac sau în fond după casarea cu reținere, cererea de completare poate fi introdusă în termen de 15 zile de la pronunțarea hotărârii în discuție. Autorul excepției este nemulțumit de faptul că termenul de 15 zile începe să curgă de la pronunțare, iar nu de la comunicarea hotărârii, pretinzând că ar fi încălcat dreptul de acces liber la justiție. De asemenea, susține că se creează o diferențiere nejustificată între persoanele care sunt părți în dosarele în care s-au pronunțat hotărâri în căile extraordinare de atac, care sunt ținute să introducă cererea de completare în 15 zile de la momentul pronunțării, și persoanele care sunt părți în dosarele în care s-au pronunțat hotărâri supuse apelului sau recursului, care pot promova cererea de completare a dispozitivului în același termen în care se poate declara, după caz, apel sau recurs împotriva acelor hotărâri, adică în 30 de zile de la comunicare, dacă legea nu dispune altfel.

14. În ce privește prima critică, referitoare la momentul de la care începe să curgă termenul de 15 zile, Curtea constată că nu o poate reține, întrucât dreptul de acces liber la justiție nu este un drept absolut, exercitarea acestuia fiind susceptibilă de a fi supusă anumitor cerințe constând în necesitatea respectării unor reguli procedurale specifice, de natură să organizeze și să confere eficiență actului de justiție. Cu privire la acest aspect Curtea a reținut, în jurisprudența sa, că principiul constituțional al accesului liber la justiție semnifică faptul că orice persoană poate sesiza instanțele judecătorești în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime i-au fost încălcate, iar nu faptul că acest drept de acces la justiție nu poate fi supus niciunei condiționări, competența de a stabili

regulile de desfășurare a procedurii în fața instanțelor judecătorești revenindu-i legiuitorului, conform art. 126 alin. (2) din Constituție. Mai mult, exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât cu respectarea cadrului legal stabilit de legiuitor, care, potrivit textului din Legea fundamentală menționat, are deplina legitimitate constituțională de a stabili procedura de judecată (a se vedea în acest sens, de exemplu, Decizia nr. 283 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 366 din 30 mai 2012, sau Decizia nr. 582 din 4 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 379 din 8 iunie 2010).

15. De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că accesul liber la justiție nu este un drept absolut, ci necesită, prin însăși natura sa, o reglementare din partea statului, care are o anumită marjă de apreciere în stabilirea unor limitări ale acestuia, atât timp cât nu aduce atingere înseși esenței acestui drept (Hotărârea din 28 mai 1985, pronunțată în Cauza *Ashingdane împotriva Regatului Unit*, paragraful 57, sau Hotărârea din 1 aprilie 2010, pronunțată în Cauza *Buijen împotriva Germaniei*, paragraful 59).

16. Față de criticile formulate în cauza de față, Curtea constată că stabilirea unui termen care curge de la data pronunțării hotărârii pentru introducerea cererii de completare a acesteia nu contravine dreptului de acces liber la justiție. Niciuna dintre părți nu este împiedicată în efectuarea acestui demers procedural, de vreme ce hotărârea vizată a fost rezultatul unui proces desfășurat în condițiile îndeplinirii legale a procedurii de citare, astfel că, în situația în care, deși legal citate, părțile nu au fost prezente, se prezumă că au cunoștință de parcursul procesual, finalizat cu momentul pronunțării hotărârii. Întrucât minuta hotărârii se pronunță în ședință publică și este totodată accesibilă părților, soluția fiindu-le pusă la dispoziție prin mijlocirea grefei instanței, este evident că omisiunea instanței de a se pronunța asupra unui capăt de cerere sau asupra unei cereri conexe sau incidentale poate fi cu ușurință sesizată prin simpla lecturare a dispozitivului hotărârii, cuprins în minuta acesteia. Depinde doar de diligența părților să se intereseze cu privire la soluția pronunțată și să acționeze în consecință.

17. Așadar, faptul că termenul pentru introducerea cererii de completare a hotărârii începe să curgă de la momentul pronunțării acesteia nu este de natură să aducă atingere dreptului de acces liber la justiție. Esențial este că părțile au posibilitatea reală și efectivă de a lua cunoștință de soluția pronunțată, astfel că nu se poate pretinde că este încălcat dreptul de acces liber la justiție. Alta a fost situația însă atunci când, prin Decizia nr. 11 din 9 februarie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 136 din 1 aprilie 1999, Curtea a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 22 alin. (5) din Codul de procedură civilă din 1865 care stabileau că, în cazul conflictului de competență, instanța va hotărî în camera de consiliu, fără citarea părților, cu drept de recurs în termen de 5 zile de la pronunțare. Curtea a constatat că necitarea părților pentru judecarea conflictului de competență le privează de posibilitatea de a cunoaște soluția și data pronunțării ei, astfel încât reglementarea folosirii dreptului de recurs într-un termen ce curge de la pronunțarea hotărârii determina, cel mai adesea, imposibilitatea exercitării dreptului. Or, așa cum s-a arătat mai sus, norma legală criticată în cauza de față instituie o procedură diferită, care nu conduce, din această perspectivă, la nesocotirea dreptului de acces liber la justiție.

18. Nu poate fi reținută nici critica referitoare la pretinsa încălcare a principiului egalității ca urmare a faptului că, potrivit prevederilor art. 444 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile din dosarele în care s-au pronunțat hotărâri în căile extraordinare de atac pot să introducă cererea de completare în 15 zile de la momentul pronunțării, spre deosebire de părțile din dosarele în care s-au pronunțat hotărâri supuse apelului sau recursului, care pot promova cererea de completare a dispozitivului în același termen în care se poate declara, după caz, apel sau recurs împotriva acelor hotărâri, adică în 30 de zile de la comunicare, dacă legea nu dispune altfel. Așa cum a statuat în mod constant Curtea Constituțională în jurisprudența sa, egalitatea nu semnifică și uniformitate, astfel că la situații diferite tratamentul juridic instituit poate fi diferit, în funcție de împrejurările specifice. În cazul de față, distincția dintre cele două ipoteze este dată de caracterul definitiv sau nu al hotărârii pronunțate, ceea ce determină posibilitatea promovării unor căi de atac sau completarea hotărârii ca unică modalitate de remediere a acesteia.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea „Plus Confort” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 7.309/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 444 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 mai 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 267

din 10 mai 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 442
din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 442 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ion Netotu în Dosarul nr. 5.467/302/2015 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 1.031D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde autorul excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea acesteia. Depune la dosar un set de documente și face precizări cu privire la starea sa materială.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, considerând că textul de lege criticat nu afectează accesul liber la justiție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 26 mai 2015, pronunțată în Dosarul nr. 5.467/302/2015, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 442 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Ion Netotu într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de îndreptare a erorii materiale din cuprinsul unei încheieri.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că prevederile de lege criticate sunt contrare dispozițiilor din Constituție cuprinse la art. 1 — Statul român, art. 11 — *Dreptul internațional și dreptul intern*, art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului* și art. 21 — *Accesul liber la justiție*.

7. **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât limitarea domeniului de aplicare a art. 442 din Codul de procedură civilă la erori materiale nu poate reprezenta o îngrădire a dreptului de acces la justiție, în condițiile în care procedura îndreptării erorii materiale are ca premisă existența unei cereri a părții care a fost deja soluționată de către instanța de judecată. Îndreptarea erorilor materiale se referă la modificarea formei unor hotărâri judecătorești care nu trebuie să afecteze substanța acestora, câtă vreme, pe lângă respectarea drepturilor cetățenilor la un proces echitabil, statul

trebuie să asigure și respectarea principiului securității raporturilor juridice, care presupune, printre altele, ca o hotărâre, odată rămasă definitivă, să nu mai poată fi pusă în discuție.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Precizează că eroarea materială supusă procedurii îndreptării vizează aspecte formale care nu se confundă cu eroarea materială reglementată pentru admisibilitatea contestației în anulare speciale, care presupune greșeli de ordin procedural ce au condus la pronunțarea unei soluții eronate de către instanța de recurs, menționând că nu este permis ca sub pretextul rectificării să se modifice în fapt soluția. Arată că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că, în reglementarea accesului la justiție, legiuitorul are posibilitatea să impună anumite condiții de formă, ținând cont de natura și de exigențele administrării justiției, fără însă ca aceste condiționări să aducă atingere substanței dreptului sau să îl lipsească de efectivitate. Așadar, apreciază că procedura prevăzută de textul de lege criticat nu poate fi considerată o încălcare a accesului liber la justiție, ci o modalitate eficientă de a preveni exercitarea abuzivă a unui drept, prin stabilirea condițiilor de exercitare.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, documentele depuse la dosar, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 442 din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, care au următoarea redactare:

— Art. 442: „(1) *Erorile sau omisiunile cu privire la numele, calitatea și susținerile părților sau cele de calcul, precum și orice alte erori materiale cuprinse în hotărâri sau încheieri pot fi îndreptate din oficiu ori la cerere.*

(2) *Instanța se pronunță prin încheiere dată în camera de consiliu. Părțile vor fi citate numai dacă instanța socotește că este necesar ca ele să dea anumite lămuriri.*

(3) *În cazul hotărârilor, îndreptarea se va face în ambele exemplare ale hotărârii.*”

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție

cuprinse la art. 1 — Statul român, art. 11 — *Dreptul internațional și dreptul intern*, art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului* și art. 21 — *Accesul liber la justiție*.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că aceasta a fost ridicată în cuprinsul unei cereri de îndreptare a erorii materiale adresate Judecătoriei Sectorului 5 București, prin care petentul — autor al excepției a arătat că în mod greșit instanța s-a pronunțat prin încheiere dată în camera de consiliu în loc de sentință atunci când s-a pronunțat asupra unei contestații în anulare, că nu a analizat temeiurile invocate de acesta în motivarea contestației în anulare și că soluția pronunțată de aceasta este eronată întrucât ar fi trebuit să aplice cu prioritate normele europene în materia drepturilor omului.

15. Curtea constată că, în realitate, autorul excepției nu a formulat nicio critică de neconstituționalitate cu privire la prevederile art. 442 din Codul de procedură civilă, ci s-a limitat să evoce unele dispoziții din Legea fundamentală, fără să argumenteze în niciun fel ce anume generează, în opinia sa, contrarietatea dintre acestea și textele din Legea fundamentală invocate. De aceea, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, ținând cont de prevederile art. 10

alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate.

16. În jurisprudența sa, Curtea a statuat că simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate. În situații similare, Curtea a apreciat că, dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate motivate într-o asemenea manieră eliptică, instanța de control constituțional s-ar substitui autorului acesteia în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil însă, în condițiile în care art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 precizează că „sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți” (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 627 din 29 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 23 iulie 2008, sau Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012).

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 442 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ion Netotu în Dosarul nr. 5.467/302/2015 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 mai 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 282

din 10 mai 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II art. 6 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011

Augustin Zegrean — președinte
Valer Dorneanu — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Daniel Marius Morar — judecător
Mona-Maria Pivniceru — judecător

Puskás Valentin Zoltán — judecător
Simona-Maya Teodoroiu — judecător
Ingrid Alina Tudora — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. II art. 6 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, excepție ridicată, din oficiu, de către Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2.348/2/2013 al acestei instanțe. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.580D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că partea Ministerul Justiției a depus la dosar note scrise prin care și-a exprimat punctul de vedere asupra excepției de neconstituționalitate, în sensul caracterului neîntemeiat al acesteia.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 14 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 2.348/2/2013, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a „prevederilor art. II — art. 6 alin. (2) și (3) din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar”**. Excepția de neconstituționalitate a fost invocată, din oficiu, de către instanța de judecată într-o cauză având ca obiect stabilirea unor drepturi salariale.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, instanța de judecată susține, în esență, că prevederile criticate creează discriminări între persoane aflate într-o situație identică, respectiv o diferențiere de salarizare între persoanele care au aceeași vechime și îndeplinesc aceeași funcție, ceea ce contravine dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest context se arată că unul din principiile sistemului de salarizare, rezultat din dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) și art. 41 alin. (4), precum și din prevederile art. 6 alin. (3) din Codul muncii, este acela că pentru muncă egală sau de valoare egală plata trebuie să fie egală, astfel încât să excludă orice discriminare în materia salariului. Apreciază astfel că „diferența de salarizare care rezultă din aplicarea prevederilor art. II art. 6 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 este nejustificată obiectiv și rezonabil, criteriul temporal nefiind identificat ca sursă constituțională pentru acordarea unor salarii/remunerații diferite”, sens în care arată că „elementele care determină în mod necesar valoarea salariului sunt: felul muncii, cerințele de calificare profesională și condițiile de muncă”, așa încât „numai aceste elemente au caracter obiectiv și pot conduce la salarizare diferită”. Or, „prin norma criticată s-a instituit un criteriu care nu poate justifica obiectiv și rezonabil diferența de salarizare între judecători și procurori sau orice altă categorie de personal din sistemul

public, atunci când îndeplinesc aceeași funcție, la același nivel al instanței, au aceeași calificare profesională”.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, menționează faptul că prevederile legale criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală, exemplu fiind, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 166 din 19 martie 2013.

9. **Avocatul Poporului** învederează faptul că, în ceea ce privește constituționalitatea prevederilor criticate în prezenta cauză, și-a exprimat punctul de vedere în dosarele Curții Constituționale nr. 215D/2015 și nr. 780D/2015 și care a fost reținut în Decizia nr. 556/2015. Cu acel prilej, Avocatul Poporului a apreciat că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât creează diferențiere de salarizare între persoanele care au aceeași vechime și îndeplinesc aceeași funcție, fără să existe o justificare obiectivă și rezonabilă, încălcând astfel egalitatea de tratament în stabilirea salariului, consacrată de art. 41 alin. (4) din Constituție, de art. 6 alin. (3) din Codul muncii, de art. 1 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 și de art. 23 pct. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. Cu privire la principiul egalității de tratament arată că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârea din 28 mai 1995, pronunțată în Cauza *Incze împotriva Austriei*, Hotărârea din 18 februarie 1991, pronunțată în Cauza *Fredin împotriva Suediei*, paragraful 60, Hotărârea din 23 iunie 1993, pronunțată în Cauza *Hoffmann împotriva Austriei*, paragraful 31, Hotărârea din 28 septembrie 1995, pronunțată în Cauza *Spadea și Scalabrino împotriva Italiei*), precum și jurisprudenței Curții Constituționale (Decizia nr. 2 din 17 ianuarie 2013), diferența de tratament devine discriminare atunci când autoritățile statale introduc distincții între situații analoage sau comparabile, fără ca ele să se bazeze pe o justificare obiectivă și rezonabilă. În acest context, potrivit principiului „la muncă egală, remunerație egală”, dacă felul muncii este același, dacă cerințele și condițiile de muncă sunt aceleași, dacă munca este egală sau de valoare egală, diferențierile de salarizare nu se justifică. Prin urmare, consideră că, în temeiul principiului „la muncă egală, salariu egal”, personalul care îndeplinește condițiile de trecere la o altă gradație după 1 ianuarie 2011 are dreptul legal la stabilirea și obținerea unor drepturi salariale egale cu ale personalului care a îndeplinit condițiile de trecere la o altă gradație până la 31 decembrie 2010, întrucât deține o funcție sau un post identic la același nivel cu ceilalți colegi și are aceleași atribuții de serviciu.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. II art. 6 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență

a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, ordonanță aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011. Prevederile criticate au următorul conținut normativ:

— Art. II: „*Pentru anul 2012 se aprobă instituirea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, după cum urmează: [...]*”

Art. 6 alin. (2) și (3): „(2) *În anul 2012, prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător personalului de conducere, precum și la trecerea într-o altă tranșă de vechime în funcție personalului care ocupă funcții din cadrul familiei ocupaționale «Justiție».*

(3) *Personalul care, în cursul anului 2012, desfășoară activități noi care presupun, potrivit Legii-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, acordarea unor clase de salarizare succesive celei deținute pentru funcția respectivă beneficiază de o majorare a salariului de bază, respectiv a soldei/salariului de funcție, corespunzător numărului de clase de salarizare suplimentare multiplicat cu procentul stabilit la art. 10 alin. (5) din legea sus-menționată.*”

13. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, aceste prevederi contravin dispozițiilor constituționale ale art. 11 referitoare la dreptul internațional și dreptul intern și art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, prin raportare la art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 41 alin. (4) potrivit căruia „*la muncă egală, femeile au salariu egal cu bărbații*”.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că soluția legislativă criticată a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare, prin raportare la aceleași norme din Legea fundamentală. În acest sens sunt, spre exemplu, Decizia nr. 343 din 17 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 30 iulie 2014, Decizia nr. 311 din 28 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 462 din 26 iunie 2015, Decizia nr. 556 din 16 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 630 din 19 august

2015, sau Decizia nr. 607 din 6 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 883 din 25 noiembrie 2015, prin care Curtea a constatat că prevederile art. II art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

15. În esență, prin aceste decizii, Curtea a subliniat faptul că „legiuitorul poate interveni oricând, din rațiuni ce țin de politica economico-financiară a statului, cu reglementarea unor criterii de avansare și a unor metodologii de calcul al indemnizațiilor obținute în urma avansării, ce devin aplicabile de la data intrării lor în vigoare, înlocuind vechile norme având același obiect, pe care le abrogă”.

16. De asemenea, Curtea a reținut că „avansarea personalului încadrat pe funcții de execuție în gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă și calculul indemnizațiilor potrivit acestor gradații se face potrivit normelor juridice în vigoare la data unei astfel de avansări, cuantumul care ar fi putut fi calculate potrivit legislației aplicabile anterior acestei date neavând regimul juridic al unor drepturi câștigate”. Curtea a constatat că „diferențele de salarizare apărute sunt rezultatul schimbărilor legislative care au intervenit de-a lungul timpului în această materie, în special între legislația anterioară anului 2010 și cea ulterioară acestui an, iar nu ca urmare a neacordării în anii 2012, 2013 și 2014 a salariului corespunzător coeficientului de ierarhizare aferent clasei de salarizare prevăzută de Legea-cadru nr. 284/2010”.

17. Cu privire la critica referitoare la încălcarea art. 41 alin. (4) din Constituție, potrivit căruia, la muncă egală, femeile au salariu egal cu bărbații, prin deciziile menționate, Curtea a constatat că aceasta nu poate fi reținută, de vreme ce textul de lege criticat reglementează modul de calcul al majorării salariale în cazul avansării într-o altă treaptă de vechime în muncă, fără a institui discriminări pe criteriul de sex.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată, din oficiu, de către Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2.348/2/2013 al acestei instanțe și constată că prevederile art. II art. 6 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 mai 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI RELAȚIILOR CU MEDIUL DE AFACERI

ORDIN

privind aprobarea Procedurii de implementare a schemei de ajutor *de minimis* prevăzute în cadrul Programului național multianual pentru dezvoltarea antreprenoriatului în rândul femeilor din sectorul întreprinderilor mici și mijlocii

Având în vedere prevederile Legii bugetului de stat pe anul 2016 nr. 339/2015 și ale art. 25 din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 9 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 957/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura de implementare a schemei de ajutor *de minimis* prevăzută în cadrul Programului național multianual pentru dezvoltarea antreprenoriatului în rândul femeilor din sectorul întreprinderilor mici și mijlocii, cuprinsă în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția de Antreprenoriat și Programe pentru IMM din cadrul Ministerului Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri și oficiile teritoriale pentru întreprinderi mici și mijlocii și cooperatie vor duce la îndeplinire prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri,
Costin Grigore Borc

București, 30 iunie 2016.
Nr. 693.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind aprobarea tarifelor pentru efectuarea inspecțiilor fitosanitare din domeniul protecției plantelor și carantinei fitosanitare și pentru controlul comercializării și utilizării produselor de protecție a plantelor

Văzând Referatul de aprobare nr. 1.945/F/17.06.2016, întocmit de Autoritatea Națională Fitosanitară, în temeiul:

— art. 3 alin. (2) și (3) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2015 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Fitosanitare;

— art. 5 alin. (1) din Legea nr. 139/2014 privind unele măsuri pentru reorganizarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, cu modificările ulterioare;

— art. 10 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 1.185/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă tarifele pentru efectuarea inspecțiilor fitosanitare din domeniul protecției plantelor și carantinei fitosanitare și pentru controlul comercializării și utilizării produselor de protecție a plantelor, prevăzute în anexele nr. 1 și 2 care fac parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Tarifele prevăzute la alin. (1) nu conțin TVA.

Art. 2. — Tarifele se achită de către operatorii economici după efectuarea inspecțiilor fitosanitare.

Art. 3. — Tarifele prevăzute în prezentul ordin se actualizează periodic, prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, la propunerea Autorității Naționale Fitosanitare.

Art. 4. — Sumele încasate constituie venituri proprii ale Autorității Naționale Fitosanitare.

Art. 5. — Autoritatea Națională Fitosanitară va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Achim Irimescu

București, 22 iunie 2016.
Nr. 837.

TARIFE

pentru efectuarea inspecțiilor fitosanitare din domeniul protecției plantelor și carantinei fitosanitare

Nr. crt.	Activitatea supusă tarifării	Documente/Produse/ Spații verificate	Tarif lei/ inspecție
1	Inspekția fitosanitară efectuată la solicitarea unei persoane fizice/ juridice	Plante, produse vegetale și alte obiecte	150
2	Inspekția fitosanitară efectuată în vederea eliberării certificatului fitosanitar pentru export/reexport	Plante, produse vegetale și alte obiecte/Documente	150
3	Inspekția fitosanitară efectuată în vederea eliberării certificatului de înregistrare a depozitelor colective, centrelor de expediere, a unei alte persoane și a importatorilor de plante, produse vegetale sau alte obiecte	Documentația	92
3.1	Inspekția fitosanitară efectuată în vederea eliberării certificatului de înregistrare a producătorilor cu suprafețe de pana la 0,5 ha	Documentația	23
3.2	Inspekția fitosanitară efectuată în vederea eliberării certificatului de înregistrare a producătorilor cu suprafețe mai mari de 0,5 ha	Documentația	92
4	Inspekția fitosanitară efectuată în vederea obținerii vizei anuale a certificatului de înregistrare a producătorilor, depozitelor colective, centrelor de expediere, a unei alte persoane și a importatorilor de plante, produse vegetale sau alte obiecte	Documentația	92
4.1	Inspekția fitosanitară efectuată în vederea obținerii vizei anuale a certificatului de înregistrare a producătorilor cu suprafețe de până la 0,5 ha	Documentația	23
4.2	Inspekția fitosanitară efectuată în vederea obținerii vizei anuale a certificatului de înregistrare a producătorilor cu suprafețe mai mari de 0,5 ha	Documentația	92
5	Inspekția fitosanitară efectuată în vederea eliberării pașaportului fitosanitar	Plante, produse vegetale sau alte obiecte/ Documente	150
6	Inspekția fitosanitară efectuată în vederea înregistrării operatorilor economici în conformitate cu Standardul Internațional pentru Măsuri Fitosanitare ISPM-15	Documentația/ Locația/Spațiul	150
7	Inspekția fitosanitară efectuată în vederea înnoirii anuale a angajamentului operatorilor economici înregistrați în conformitate cu Standardul Internațional pentru Măsuri Fitosanitare ISPM-15	Spațiul/Documentația/ Instalațiile de tratament/ Marcajul	150

TARIFE

pentru controlul comercializării și utilizării produselor de protecție a plantelor

Nr. crt.	Activitatea supusă tarifării	Tarif lei/ activitate
1	Eliberarea certificatului de înregistrare pentru comercializarea produselor de protecție a plantelor	150
2	Eliberarea autorizației pentru utilizarea produselor de protecție a plantelor clasificate ca foarte toxice (T+) și toxice (T)	150
3	Eliberarea autorizației pentru prestări servicii cu produse de protecție a plantelor	150
4	Eliberarea certificatului de atestare profesională pentru activități de comercializare a produselor de protecție a plantelor	150
5	Eliberarea certificatului de atestare profesională pentru activitatea de utilizare a produselor de protecție a plantelor din grupele de toxicitate T și T+	92

Nr. crt.	Activitatea supusă tarifării	Tarif lei/ activitate
6	Eliberarea certificatului de atestare profesională pentru activități de prestări servicii cu produse de protecție a plantelor	92
7	Viza anuală pentru comercializarea produselor de protecție a plantelor	150
8	Viza anuală pentru utilizarea produselor de protecție a plantelor clasificate ca foarte toxice (T+) și toxice (T)	150
9	Viza anuală pentru activitatea de prestări de servicii cu produse de protecție a plantelor	150
10	Eliberarea certificatului de abilitare a PPP importate din țări terțe	92
11	Expertize neconformități în urma controlului respectării legii (PC)	150

În tariful inspecției fitosanitare nu este inclus costul privind transportul și analiza probei.

În situația în care operatorul economic solicită eliberarea mai multor certificate fitosanitare pentru export/reexport la tariful de 150 lei se adaugă câte 3 lei pentru fiecare certificat fitosanitar pentru export/reexport eliberat.

Autorizarea T și T+ se referă la persoanele juridice înregistrate conform Ordonanței Guvernului nr. 4/1995 privind fabricarea, comercializarea și utilizarea produselor de protecție a plantelor pentru combaterea bolilor, dăunătorilor și buruienilor în agricultură și silvicultură, aprobată cu modificări prin Legea nr. 85/1995, cu modificările și completările ulterioare.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

O R D I N

pentru modificarea Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 703/2013 privind aprobarea condițiilor în care se vor încheia convențiile dintre instituțiile financiare bancare și nebancale și Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, în vederea finanțării de către acestea a activităților curente ale beneficiarilor plăților derulate prin Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, în baza adeverințelor eliberate de Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură

Văzând Referatul de aprobare nr. 27.395 din 29 iunie 2016 al Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, în temeiul prevederilor art. 10 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 1.185/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 703/2013 privind aprobarea condițiilor în care se vor încheia convențiile dintre instituțiile financiare bancare și nebancale și Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, în vederea finanțării de către acestea a activităților curente ale beneficiarilor plăților derulate prin Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, în baza adeverințelor eliberate de Agenția de Plăți și Intervenție pentru

Agricultură, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 26 iulie 2013, se modifică după cum urmează:

1. **Articolele 2 și 3 se abrogă.**
2. **Anexa se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.**

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Achim Irimescu

București, 29 iunie 2016.
Nr. 839.

Condițiile în care se vor încheia convențiile dintre instituțiile financiare bancare și nebancale și Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, în vederea finanțării de către acestea a activităților curente ale beneficiarilor plăților derulate prin Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, în baza adeverințelor eliberate de Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură

1. Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) va încheia convenții cu instituțiile finanțatoare interesate pentru creditarea beneficiarilor plăților derulate prin APIA, în baza adeverințelor eliberate de către această instituție, dacă acestea vor îndeplini următoarele condiții:

a) vor face dovada că numărul de sucursale și agenții ale instituțiilor finanțatoare acoperă cel puțin 30% din numărul total al județelor țării;

b) vor accepta introducerea în convenție a obligativității respectării următoarelor niveluri ale costurilor aferente acordării creditelor pentru beneficiarii plăților derulate prin Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură:

dobânda finală aplicată beneficiarului nu poate depăși:

RON — ROBOR 6M + maximum 2,5%;

comisioanele aferente creditului în limita de maximum 1%;

c) vor acorda credite și persoanelor juridice nou-înființate care prezintă adeverința APIA.

2. APIA poate încheia convenții și cu instituțiile finanțatoare care nu pot face dovada respectării cerințelor de la pct.1 lit. a), dar care oferă condiții de creditare sub nivelul celor de la pct. 1 lit. b) și acceptă ca oferta să fie înscrisă în convenție.

3. Instituțiile finanțatoare care încheie un tip de convenție cu APIA sunt obligate să încheie toate tipurile de convenții încheiate în baza cererilor unice de plată pe suprafață.

4. Pentru informare publică pe site-ul APIA va fi postată o listă cu instituțiile finanțatoare care au încheiate convenții în condițiile prezentei anexe.

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

ORDIN
privind aprobarea Calendarului desfășurării
concursului de selecție a cadrelor didactice
pentru constituirea corpului național de experți
în management educațional, seria a 10-a

În baza prevederilor art. 246 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.549/2011 pentru aprobarea Metodologiei privind organizarea și desfășurarea concursului de selecție a cadrelor didactice pentru constituirea corpului național de experți în management educațional, cu modificările și completările ulterioare,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 44/2016 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației naționale și cercetării științifice emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Calendarul desfășurării concursului de selecție a cadrelor didactice pentru constituirea corpului național de experți în management educațional, seria a 10-a, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală management și resurse umane, Unitatea pentru tehnologia informației în educație din Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice și inspectoratele școlare duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației naționale și cercetării științifice,
Monica Cristina Anisie,
secretar de stat

București, 4 iulie 2016.
Nr. 4.420.

CALENDARUL
desfășurării concursului de selecție a cadrelor didactice
pentru constituirea corpului național de experți în management educațional, seria a 10-a

29 iulie 2016	Afișarea programului orar al înscrierilor, a numărului de locuri scoase la concurs și a metodologiei de concurs la sediul inspectoratului școlar și pe site-ul propriu
29 iulie—5 august 2016	Completarea formularului de selecție on-line, în aplicația informatică
8 august 2016	Afișarea listelor cuprinzând candidații admiși în această etapă, în urma introducerii informațiilor în formularul de selecție on-line
8—10 august 2016	Depunerea la inspectoratul școlar a portofoliului cu documentele prevăzute la art. 7 din Metodologia privind organizarea și desfășurarea concursului de selecție a cadrelor didactice pentru constituirea corpului național de experți în management educațional, aprobată prin Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.549/2011, cu modificările și completările ulterioare, de către candidații declarați admiși după etapa de selecție on-line, conform programului afișat
11—12 august 2016	Inspectoratele școlare transmit la Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice lista candidaților declarați admiși după etapa de selecție on-line, care la data înscrierii la selecție ocupă o funcție de conducere sau de îndrumare și control din inspectoratul școlar, precum și dosarele acestora.
16—17 august 2016	Evaluarea portofoliilor candidaților de către comisiile de evaluare constituite la nivelul inspectoratului școlar, respectiv la nivelul Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice
18 august 2016	Validarea rezultatelor selecției de către consiliul de administrație al inspectoratului școlar
18 august 2016	Transmiterea către inspectoratele școlare a rezultatelor selecției făcute de comisia de evaluare constituită la nivelul Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice, în vederea afișării acestora la sediul inspectoratului școlar
19 august 2016	Afișarea rezultatelor evaluării, în ordinea descrescătoare a punctajelor
22—26 august 2016	Depunerea contestațiilor la inspectoratul școlar, respectiv la Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice
22—29 august 2016	Soluționarea contestațiilor
29 august 2016	Transmiterea de către Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice a rezultatelor contestațiilor la inspectoratul școlar
30 august 2016	Întocmirea de către inspectoratele școlare a listelor cuprinzând candidații promovați și înaintarea acestor liste la Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice
31 august 2016	Emiterea ordinului ministrului privind înscrierea cadrelor didactice declarate promovate în Registrul național al experților în management educațional

ACTE ALE UNIUNII NAȚIONALE A EXECUTORILOR JUDECĂTOREȘTI

UNIUNEA NAȚIONALĂ A EXECUTORILOR JUDECĂTOREȘTI

HOTĂRÂRE**pentru revocarea Hotărârii Congresului Extraordinar al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nr. 1/2016 privind modificarea și completarea Statutului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și al profesiei de executor judecătoresc, aprobat prin Hotărârea Congresului Extraordinar al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nr. 19/2010**

Având în vedere desfășurarea lucrărilor celui de-al XV-lea Congres al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești în localitatea Iași în perioada 26—27 mai 2016,

în conformitate cu dispozițiile art. 29 alin. (3) și (4), precum și ale art. 30 alin. (3) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 95 alin. (5) din Regulamentul de punere în aplicare a Legii nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 210/2001, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare dispozitivul Sentinței nr. 51 din 18 mai 2016, respectiv al Încheierii nr. 38 din 19 mai 2016, pronunțate de Curtea de Apel Târgu Mureș, în Dosarul nr. 155/43/2016, și al Sentinței nr. 1.737 din 25 mai 2016, pronunțată de Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, în Dosarul nr. 2.883/2/2016, potrivit căruia s-a admis cererea reclamantilor de suspendare a executării dispozițiilor art. I pct. 1, 2 și 3 din Hotărârea Congresului Extraordinar al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nr. 1/2016 privind modificarea și completarea Statutului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și al profesiei de executor judecătoresc, aprobat prin Hotărârea Congresului Extraordinar al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nr. 19/2010, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere admiterea de către membrii Congresului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești a plângerilor prealabile formulate de către domnii executori judecătorești Marius Iacob Morari, Stelian Emil Dincă și Marius Radu împotriva Hotărârii Congresului Extraordinar al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nr. 1/2016 privind modificarea și completarea Statutului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și al profesiei de executor judecătoresc, aprobat prin Hotărârea Congresului Extraordinar al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nr. 19/2010,

în temeiul prevederilor art. 32 alin. (1) lit. a) și g) și alin. (2) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 18 alin. (1) lit. a), l) și alin. (2) din Statutul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și al profesiei de executor judecătoresc, aprobat prin Hotărârea Congresului Extraordinar al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nr. 19/2010, cu modificările și completările ulterioare,

Congresul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești cu majoritate de voturi, în urma dezbaterilor din ședința din data de 26 mai 2016, adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se revocă Hotărârea Congresului Extraordinar al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nr. 1/2016 privind modificarea și completarea Statutului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și al profesiei de executor judecătoresc, aprobat prin Hotărârea Congresului Extraordinar al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nr. 19/2010.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va fi adusă la cunoștința tuturor Camerelor executorilor judecătorești de pe lângă curțile de apel și executorilor judecătorești prin grija Camerelor.

Art. 3. — Cabinetul președintelui și Direcția juridică vor urmări ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentei hotărâri.

Președintele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești,

Stelian-Emil Dincă

București, 26 mai 2016.

Nr. 6.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 937673